

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši ponedeljke in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 10. aprila

Na jugu se nekaj spreminja in reči moramo, da nikakor ne v prid evropske mirovne lige. Javno mnenje v Srbiji, Rumuniji, Grški in celo v Bolgariji nagiblje se vedno bolj na rusko stran. Narod se začinja spominjati, da je osvobodila mogočna Rusija in so se druge države začele za balkanske narode še le zanimati, ko so opazili, da je v njih precej življenske moči, da utegnejo kdaj postati važni faktorji na zgodovinskem in kulturnem poprišču.

V Srbiji je lani pala Garašaninova vlada in prišla je na krmilo Ristićeva in pozneje Grujićeva. Nobena teh dveh vlad pa ni bila voljna nadaljevati prejšnje politike, ki je ugajala srbskim nasprotnikom zlasti pa kralju Milanu. Sprva so se sicer nadejali Nemci in Madjari, da bodo radikalci v vnanji politiki hodili pota, po katerih so hodile naprednjaške vlade. Kakor so pa novejši dogodki pokazali tudi v tem oziru hočejo radikalci postopati popolnem samostojno in bodo imeli samo interese srbske države pred seboj. Da radikalci res nečejo se več brezpogojno pokoriti kralju, to smo posneli iz govora kraljevega, s katerim je vsprejel skupščinarje. Priporočal jim je, da naj se strogo drže dogovora, katerega je sklenil z njimi, ko jim je izročil vlado. Ta govor bil je precej osoren, a obširneje o njem govoriti ne moremo, ker sicer bi se izpostavili nevarnosti, da bi naš list ne prišel našim čitateljem v roke.

Indirektno jim je pretel, da bode zopet poklical naprednjake ali pa liberalce, ko bi se mu še na dalje po robu postavljali. Radikalna stranka se pa baje ne misli dosti ozirati na želje kraljeve, kajti čuti, da ima dovolj zaslombe v narodu, da se torej lahko na noge postavi. Iz Belega grada že prihajajo vesti, da hoče vlada dati ostavko, pa je kralj vsprejeti ne mara. Res mu namreč sedanjí ministri ne ugajajo, a ne upa se poklicati naprednjakov, ki so baš zaradi svoje finančne politike izgubili vse zaupanje pri narodu. Z liberalci bi pa kralju ne bilo dosti pomagano.

Mej narodom vlada prepričanje, da je baš dosedanja politika kriva, da je država zagazila v dolgove, iz katerih se bode težko izkoptala. To mnenje širijo tudi razni srbski listi. Prepričana je večina narodova, da bi ne bilo finančno stanje tako

slabo, ko bi se ne bili tako oddaljili od Rusije. Mi nečemo preiskovati, koliko je v tem resnice, kajti Rusija bi v sedanjem ne baš ugodnem finančnem stanju ne bila mogla morda toliko pomagati Srbiji, kolikor se Srbi nadejajo. Tudi ni gotovo, da bi bila vlada mogla z dosti ugodnejšimi pogoji dobivati denarja na posodo, ko bi bila tudi Rusiji prijazna. Bolgarsko-srbske vojne bi res morda ne bilo, a vendar moramo omeniti, da so to vojno vse stranke odobravale, predno so bile srbske vojske tepene. Seveda popolnem nedolžni neso pri tem naprednjaki, kajti marsikaj se je prijelo njih žepov. Pa bodi temu kakor koli, naprednjaška vlada v Srbiji ni več mog-ča in celo Dunajski listi že priznavajo, da se v Srbiji dosedanja politika nema zanašati na nobenega družega kakor na kralja Milana samega.

V Rumuniji stvari ne stoje za evropsko mirovno ligo nič bolje. Kralj sam je res prijazen Nemčiji, ker je Nemeč, a narod pa večinoma obsoja protirusko politiko. Pri volitvah se je Bratianu sicer bilo posrečilo dobiti večino, a dolgo se vzlic temu ni mogel vzdržati na krmilu. Ko je kralj bil odpotoval v Nemčijo h pogrebu cesarja Viljema in je bil tudi na Dunaji kaj prijazno vsprejet, ter se je potem ministerski predsednik v zbornici izjavil, da odobrava prijateljstvo s srednjeevropskimi državami, nastali so nemiri v Bukareštu, ki so pomeli prejšnjo vlado. Kako je novo ministerstvo se ne vemo, a Nemčiji prijazno gotovo ne bode.

Nekoliko je nezadovoljnosti v Bukareštu bila kriva tudi gospodarska politika. Carinska borba, ki je mej našo državo in Rumunijo, gotovo ni povzdi govala simpatij v Rumuniji. Rumunsko poljedelstvo trpi vsled te borbe, ker ne more tako dobro prodajati živine in žita. Trgovci imajo škodo. Bismarek je res iznašel doktrino, da gospodarska politika nema z drugo politiko nič opraviti, da dve državi lahko živita v najboljšem prijateljstvu, pa vendar bijeta najhujšo narodno-gospodarsko borbo mej seboj. Rumunci pa neso še toliko diplomatično izsolani, da bi umeli take nauke, zlasti če so jim v škodo. Ruski listi vsi trdijo, da je ministerstvo palo le zategadel, ker je bilo preveč prijazno Nemčiji.

Na Grškem pa vlada velika nevolja proti zapadni Evropi, odkar so zapadne države preprečile, s pomorsko demonstracijo, da se neso mogli odško-

dovati z Epirom za združenje Bolgarije. Sedanja grška vlada ni toliko prijazna Rusiji, kakor bi bila opozicija, katere je vodja Deljanis. Slednja se pa baš sedaj začinja bolj gibati. Take je te dni priredila veliko demonstracijo proti vladi. Omeniti je pa tudi, da je ruski veleposlanik, Nelidov, za nekaj časa odšel v Atene. To potovanje pač ni brez vsega pomena.

V Bolgariji stoje stvari za Koburžana vsak dan neugodnejše. Opozicija se je začela bolj gibati. Mej vojsko se prikazujejo že razprtije in korupcija in se torej nanjo več knez zanašati ne more. Marsikaj že kaže, da bode v kratkem rad ali nerad ostavil deželo. Iz povedanega se vidi, da ruski upliv na jugu poslednji čas zopet vidno narašča, upliv Rusiji nasprotnih držav se pa vidno manjša. Ta prevrat se godi počasi, a tajiti se več ne da. Vidi se, da bodo Rusi dosegli, kar so želeli, — brez prelihanja krvi.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. aprila.

Vlada se baje ne misli dosti ozirati na želje Poljakov glede **obdačenja špirta**, ker bi sicer prišla z Ogrji navskriž. Dovolila bode pa Poljakom druge ugodnosti glede regulovanja rek in zemljišno-odveznega dolga. Na ta način nadeja se zase pridobiti Poljake.

Letošnje povodnji na **Ogerskem** so dale povod, da se bodo začele v večer meri urejati in zagrajati reke. Več poslancev je vlado v tej zadevi že interpelovalo in Tisza jim je zagotovil, da bode vlada storila kolikor bode mogoče. Za urejenje rek bode pa zopet trebalo več milijonov. Kje denar vzeti? to je težava, ker je država že v velicah finančnih zadregah.

Vnanje države.

Srbska vlada je opozorila **bolgarske** emigrante, da naj nikar ne skušajo vznemirjati Bolgarske, ker sicer jih bode iztirala. Poslednji čas srbska vlada sploh strogo pazi na vse, kar se godi ob meji.

Plovdovski nadškof Menini, apostolski vikar za **Bolgarijo** obiskal je v Darmstadt princa Aleksandra Battenberškega, kateri je nadškofa spremlil do kolodvora.

Papež in Rusija sta se baje dogovorila, da se bode za Poljsko imenovalo 18 škofov. Škofje bodo imeli pravico prihajati v Rim v zadevah svoje

LISTEK.

Prazna jaška in sladak poljub na dražbi.

(Slika iz življenja Dunajskih Slovencev.)

Predzadnja postaja južne železnice pred Dunajem je Hetzendorf. Velika in lepa ti je to vas. Koliko ima prebivalcev, koliko hiš, gostilen, rogate in nerogate živine, kaka so tamšnja dekleta, vse to nas nič ne briga, ali bolje, nič tega ne navajam, ker mi je neznano. Le jedne gostilne hočem omeniti, to krčme domačina, recimo K—a.

Pač pa je jako malo Slovencev, bivajočih na Dunaji, ki bi ne poznali tega shajališča našega. O tem priča spominjak tamošnji, knjiga, ki se pri-nese vsacemu Slovencu in sploh Slovanu, prišedšemu prvič tja, da kaj zapiše, če ne družega, kako se naziva po očetu, ali v slučajih, pri Slovincih vsaj jako redkih, po materi in, če hoče, kakemu svetniku priporočili so ga v krstu. S posebnim zanimanjem čita se ta knjiga. Ona priča, če je bil dotični, zapisavši to in ono še čisto treznega duha,

če je duhovit, dovtipen, pripoveduje nam, kake misli, kaki čuti polnè mu dušo. Da zdrava, dovtipna misel, katero uprav čitaš, ni duševno dete podpi sanega, da mu je napravil to duhovit prijatelj, dobivši za to liter vina, ali tudi manj, tega ti knjiga seveda ne pove.

Minulo veliko nedeljo obogatela je knjiga zopet za več zapisov. Celo mlada deklica, tujka, zapisala je v francoščini, kako spoštuje narod slovenski in kako milo jej je v prijetni družbi slovenski. In kaj pa je to tacega, če kaka deklica nekaj zapiše, oporeče mi morebiti ta ali oni. Mlada gospica v družbi lepih Slovencev — in lepi smo vsi — pridobi in zvrabi se kaj lahko, da zapiše celo, koliko čeč je imela v otročjih letih in kedaj je vse to opustila. A to ni tako, dragi čitatelj! Jurčičev Krjavelj pripoveda nam toliko o dragi Urški svoji, — zakaj? Mari je polnila piškavemu dedcu ljubezen dušo, ljubezen do mile Urške, „stare be-račice“, kakor jo imenuje poredni Martinek? Ej ne, — Krjavlja poznamo kot jako realnega možakarja. Urška je imela vrečo seboj in nekaj notri in po njej pocejal je sebičnež solze. Urška je bila

celih šest tednov pri Krjavlji in vendar hlačar ni zvedel, kaj je imela v vreči. Potipal je pač menda vrečo, saj trdi, da je bilo nekaj posebnega notri, a da bi utaknil nos vanjo, družica ni dovolila, uvidiši, da z neródo neródo ne more nič početi. Če bi bila Urška pri njem ostala, dobil bi bil vrečo in kar je bilo notri, v dobiček bi mu bila torej nezvesta, to je dedec dobro vedel in zaradi tega toliko o njej govoril.

Zakaj bi potem jaz ne omenil zapisa one mlade, lepe deklice v spominsko knjigo, ker nam je bila gospica v korist, pridobivši svojo ljubeznivostjo in dovoljenjem spoštovane matere svoje lep bankovec za naš „Narodni Dom“, kakor bodem kasneje povedal. —

Ni ga morebiti dne v letu, katerega preživi človek tako rad v dragi družbi, kakor uprav veliko nedeljo. Zlasti človek, živeč na tujem, dalječ od predrage domovine, ločen od svojih ljubih, poišče si, če le moč, domač krog, hoteč z njim prebiti veliki praznik. V navedeni gostilni v Hetzendorfu smo se torej veliko nedeljo popoldne zbrali. Bilo nas je lepo omizje. Mešana gospóda. Stareji dijaki so

škofije. Vilenski škof se bode kam drugam premetil ali pa s penzijo poslal v inozemstvo, poljščina se ima trpeti onostran Njemena in Buga, ruščina bode obligatna pri propovedih. Katoliški duhovniki bodo omenjali v molitvah carja takoj za pa-pežem. Pri mešanih zakonih v Rusiji se bodo smeli sinovi vzgajati v veri očetovi, hčere pa v materini, svoboda bogočastja v katoliških cerkvah bode popolna. Te določbe so tako daleč sezajoče, da se nam ne zde popolnem verodostojne.

Mej Turki se prikazuje veliko sovraštvo proti kristijanom. V Skadru so pobili francoskemu konzulu okna po noči in napravili več druge škode. Drugi dan so oblastva zaprla več mladih fantov, ki pa najbrž neso pravi zločinci. Javna varnost v Skadru je na slabem. Poboji in tatvine so na dnevnem redu. Tatovi pa neso nikdar kaznovani, ker se dajo državnim pravniki in sodniki podkupiti.

Sedaj se še ne ve, če bode rumunska vlada imela večino v zbornici. Razne stranke se še neso odločile, ali bi podpirale vlado ali ne. Konservativci silijo vlado, da bi kmalu razpustila zbornico, vlada se pa še ni odločila, kdaj bi zbornico razpustila. Najbrž bodo nove volitve v septembru. Če pri novih volitvah vlada ne dobi zanesljive večine, bode odstopila.

Oportunisti nikakor ne mislijo prizanašati novemu francoskemu ministerstvu. Zmernorepublikanski listi silno napadajo vlado in obirajo vsacega ministra posebej, ter mu naštevajo razne grehe njegove. Zmernorepublikanska stranka je pripravljena združiti se s komerkoli, da le vrže sedanjo vlado. Pri raznih priložnostih poudarjajo republikanci, da treba sloge, a v dejanji nečejo nič slišati o njej. Zategadel se bode nova vlada težko dolgo obdržala, kajti nasprotovali jej bodo monarhisti, oportunisti in boulangisti.

Nemška kancelarska kriza je odložena, nikakor pa ne odstranjena. Bismarck je v vedno večjih zadregah. Rad bi preprečil zaroko Battenberžana s princesinjo Viktorijo, a ne ve se, če bode možno. Da se Bismarck temu toliko ustavlja, neso nikakor povod odnošaji z Rusijo. V Peterburgu se malo brigajo, s kom se Battenberžan ženi. Glavni uzrok postopanju Bismarcka je, da cesarjevič ne mara, da bi se njegova sestra omožila s človekom, ki ni povsem knežje krvi. Kancelar se nadja, da bode cesar kmalu zatisnil oči in zategadel se skuša prikupiti cesarjeviču, da bode, ko bode poslednji cesar, lahko vladal po svoji volji. Ko se cesar Friderik preveri, da v Rusiji nemoja nič proti zaroki Battenberžanovi s prusko princesinjo, se tudi ne bode več oziral na Bismarckove želje.

Italijani bodo v Massaui pustili samo 9000 vojakov, druge bodo pa poklicali domov. 14 parnikov odpulilo je že v Afriko, da pripeljejo vojake nazaj.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je krajnemu šolskemu svetu pri sv. Marjeti pri Laškem trgu za zgradbo dvorazrednice 200 gld.

— (Slovensko gledališče.) Predzadnja predstava v letošnji sezoni bode v nedeljo dne 15. t. m. Kakor smo že priobčili, je ta večer na repertoarji premijera: „Gosi in goske“, burka v petih dejanjih. Po Mih. Baluckym iz poljščine na češki jezik preložil Arnošt Schwab-Polabsky, iz češčine poslovenil Jak. Bedenek. Igra se ima vršiti na korist igralki gospdč. Zvonarjevi in igralcu gosp. Kocélju. Šest let posvečuje gospdč. Zvonarjeva svoje moči slov. Taliji. Vzrastla je, smeli bi reči — in razvila se na deskah, ki pomenijo svet. Prijatelji našega gledališča so imeli priliko opazovati razvoj njenega dramatičnega talenta, s katerim se je po-

se bratili z mlajšimi in z njimi gospodje, katerim se že život redi, oni srečni, kateri so že dosegli svoj namen. Tudi tistim se je ustreglo, ki si žele o tacih in jednacijh priložnostih družbe krasnega spola. Redko so bile sicer nasajene cvetice mej mecesni in jablani, a zadovoljni smo bili s tem.

Milim glasom me je sicer prosil tovariš Vitez, naj menjam blagovoljno z njim svoje mesto, da bode sedel vsaj nasproti že omenjeni mladi gospici. Jaz sedim sicer sam jako rad tik dame, ali vsaj njej nasproti, vendar sem hotel ustreči želji prijateljevi, misleč, če ne sediš danes v obližji dame, sedel bodeš prihodnjo véliko nedeljo. Uprav hotel sem tedaj ustati s stola svojega, kar zakliče moj vis-à-vis moje ime. Obsedel sem, to je bilo prvo. Kdo drugi bi se bil potem pač jasnim obrazom obrnil h gospici, a jaz sem naglo odprl usta svoja, dobro vede, da dobim košček — pomoranče. Dobro je bilo, zlasti ker sem, porabivši naglo priložnost, poljubil male prstke, — ne, kakor je trdil nekdo, da sem po njih hlastnil.

„Kako da si odprl koj usta?“ vpraša me so-sed na levi. „Ker sem vedel, da dobim košček pomoranče“, pravim. „I kako to?“ še vpraša. „Tebi

uspela v letošnji sezoni — v zlasti v tragičnih ulogah — na krmilo našega ženskega igralnega obojja. Simpatična prikazen, pravilno predavanje in vedno premišljeni gledališni čut pridobili so jej v občinstvu mnogo prijateljev. „Revčka Andrejčka“, „Lowood-ske sirote“, „Otoka in Struge“ si brez nje skoro misliti ne moremo. Dramatičnemu društvu postala je moč, na katero je naslonilo velik kos igralnih dolžnostij; a do danes opravičevala je zaupanje, katero je stavil društveni odbor v njene sile z najlepšimi — pri nas mogočimi uspehi. Da bode naše občinstvo na večer njene benefice pokazalo, da ve ocenjati svojo najboljšo igralko, o tem nam pač ni treba dvomiti. Naštevati zasluge gosp. Kocélja, bivšega režisérja in najstarejšega igralca dramatičnega društva, ni potrebno. Mož je osivel na slovenskih gledališnih deskah, vsako ulogo zvršil je s finim okusom, kamor ga postaviš, povsod je na mestu. Slavno občinstvo naj torej ta dva stebra slovenske dramatike odlikuje s svojim posebnim priznanjem.

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 41. snopič, nadaljujoč spis o Preširnu.

— (Petdeseti občni zbor trgovinskega bolnišnega in penzijskega društva) vršil se je preteklo nedeljo pri jako obilni udeležitvi v mestni dvorani. — Vodje namestnik g. Treun pozdravil je zborovalce v imenu obolelega vodje g. A. Dreota. Denarno stanje ni posebno povoljno, ker je društvo zgubilo pri obligacijah zaradi kurznih diferenc 2664 gld., vendar se je ta izguba že zmanjšala na 1800 gld. Društvu je daroval knezoškof dr. Misija 25 gld., kranjska hranilnica 300 gld., kupčijski ples pa je vrigel čistega dobička 320 gld. 70 kr., za katere darove se izreče zahvala. V znamenje sožalenja za umrlima članoma Josipom Krisperjem in Karolom Steinrosserjem ustanovo zborovalci s sedežev. Zahvala se izreče potem tudi zastopnikom podružnic, lekarnikom, zdravnikom in usmiljenim sestram za lepo ravnanje z bolniki, slednjič tudi časnikarstvu tukajšnjemu za pospeševanje društvenih namenov. Potem se vodstvo izgovarja, da je odbor za kupčijski ples iz štedljivosti porabil stara slovenska vabila, da odbor to obžaluje in da se v prihodnje kaj jednacega ne bode več prigodilo. Kozavih društvenih bolnikov ni moglo vodstvo sedaj bolje oskrbeti, a skrbelo se bode v prihodnje, da bodo udje pri kaki kužni boleznii boljše shranjeni. Iz poročila vodstva je razvidno, da je društvo štelo 11 častnih, 53 podpornih in 428 pravih članov. Društveno premoženje iznaša 61.692 gld. 4 kr., in sicer bolnišni zaklad 35.739 gld. 85 kr., penzijski zaklad 25.952 gld. 19 kr. Oglasi se potem g. Klementsčitsch ter hoče opravičevati nemško okrožnico, priporočujočo le „deutschgesinnte Herren“. Sicer pa g. Klementsčitsch menda sam ne vé, kaj je hotel povedati. Računski sklep se potem odobri in vodstvu dovoli, da sme vsprejemati vnanje ude zopet za dobo treh let v Kranji, Novem mestu, Celji, Mariboru, Ptuj, Radgoni, Celovci, Beljaku in Velikovci. Dovoli se vodstvu, da zniža prinos vajencev za bolnišno blagajnico na 4 gld. Gospod Schmied bi želel, da bi se tudi ženske, katere se zdaj vedno bolj uporabljajo pri trgovini, vsprejele v društvo, a zbor se s tem ne sklada. Vodje namestnik g. Treun na-

utriplje srce, ker ne sediš zraven gospice“, pravim, „torej ne vidiš in ne slišiš nič, jaz pak uživam pomoranče. Ko bi ne bilo tako, bi bil ti pač videl, da sem bil že dvakrat dobil po koščku in me je gospica vselej z istim ljubko vabilnim glasom poklicala — kaj je bilo tedaj lažje, ko misliti, aha, sedaj dobiš tretji košček!“

Da se pa ne bode mislilo, da sem jaz vse popoldne usta odpiral in zvečil pomoranče, drugi pa da so mirno gledali, povem kratko, da nam je čas od treh popoldne do devetih zvečer hitreje minol, ko mlademu možu teden, preživši ga srečen brez ljubljene tašče, ki je morala za toliko dni odpotovati, kakor nam je vse povedal dotični sam.

Veš li, čestiti čitatelj, zakaj pomiga pes z repom, ako sreča znanca, z ušesom pa, če mu sede muha nanj? Ne, — no, jaz tudi ne. Znano ti je pa morebiti, da niso slovenski dijaki nikdar zbrani v nobeni gostilni, da ne bi prepevali zdravimi grli mile svoje pesni. Uprav veliko nedeljo sešlo se je več izvežbanih pevcev. Prišel je tudi naš slavček, dragi nam Vinko, praznujoč celo z nami rojstven dan svoj. Zagledal je namreč s prvim aprilom skupaj prvič nebo, če zemljo, tega ne vem, ker mi ni znano,

glaša, da bode trgovski gremij itak po postavi ustanoviti moral bolnišno blagajnico, b kateri bodo doprinašali služni in gospodarji. Pri posamičnih predlogih oglasi se član vodstva g. Pavel Drahsler ter v jako jedernatem in srpkem govoru šiba dose-danje odborovo delovanje. Društvo leto za letom peša, izdaje več, nego prejemiše in za pokritje troškov uporabljajo se ne le prostovoljni darovi, temveč celo dohodki iz obligacij. To je, pravi g. Drahsler, jako slaba kupčija, in vsak trgovec, v tem slučaju vsi društveniki, morajo gledati na to, da se povišajo dohodki z višjimi letnimi doneski, ali pa, da se znižajo podpore. Prvo je nemogoče, kajti kdor mora sezati v mošnjo, in to so udje, se bode temu protivil, to pa tudi ne gre, da bi se otezala podpora bolnikom ali podpore potrebnim članom. Treba je torej gledati na stara društvena pravila, katera določno govoré, zakaj je društvo bilo ustanovljeno, namreč le za to, da podpira svoje res revne člane kupčijskega stanu. Le kdor je v istini podpore potreben, naj jo dobiva. Tako so mislili in pravo pogodili naši predniki ustanovitelji in ako to ni veljalo doslej, mora veljati v prihodnje pri našem podpornem, revnim trgovskim pomočnikom namenjenem društvu. Žal, da se to načelo pri sedanjem društvenem poslovanji ne uvažuje. Treba je določil, kako ravnati z zblaznelimi in hirajočimi člani, skrbeti treba, da se ne daje preobilna podpora za pohajanje kopelij, zlasti takim ne, ki podpore niti potrebni neso. Uvažati se mora vprašanje zaradi udov, spadajočih mej črno vojsko, kako ravnati pri epidemijah. Dalje, ali naj ustopivši udje brez vsacega roka takoj dobivajo podporo, je li umestno, da so plačani društveni člani društva tudi člani vodstva, ali naj samostalni trgovci tudi dobivajo podporo iz društvene blagajnice, ko so vendar po novi obrtni postavi zavezani plačevati doneske za svoje služnike. Jako ostro je šibal potem g. Drahsler postopanje odbora za letošnji kupčijski ples. Vodstvo naj bi si bilo v vzgled vzelo predsednika „Rudečega križa“, ki nikakor ni pristaš narodne stranke, a je vendar vse pravilno in izvrstno pogodil in ukrenil, da so se vabila razposlala v slovenskem in nemškem jeziku. Vsem torej jednake pravice, pravi g. Drahsler, kajti mi neso politično društvo, ampak zaveza, katera gleda na podporo vseh meščanov in sodeželanov. Torej se priporoča prihodnjemu odboru, da o tej zadevi v bodoče taktneje postopa. Gospod Treun misli, da ni treba popravljati pravil, kajti bistvenega gradiva ni, s stilističnimi popravami pa ne bode veliko pomagano. Sicer pa je občni zbor že sklenil o g. Drahsler-ja predlogu in bode njegov nasvet vnovič uvažal. Podžupan g. Petričič zmatra predlog g. Drahslerja jako umestnim in ga odločno podpira. Po predlogu g. Drahslerja izvolijo se potem per acclamationem dosedanji gospodje, Led enik, Benedikt in J. N. Plavec, v pregledovalni odsek. Predno se preide k volitvi novega odbora, poprime zopet besedo g. Drahsler. Omenja okrožnice nekaterih gospodov, v kateri se je naglašalo, naj se izvolijo le „deutschgesinnte Herren“, kajti le tedaj da bi bil zajamčen društva prospel. To nesramno trditev je odločno odbil g. Drahsler, nemško govoreč, da je razumela njegove besede vsa, do zadnjega moža navzočna nemška garda, od najmlajšega

kam je pogledal najprej — prijatelj dr. Mar — če bi bil tu, rekel bi seveda, da je zagledal najprej babilico.

S petjem smo bili torej preskrbljeni. Basoval nam je gromeči Robec. Pesen vrstila se je za pesnijo. Kmalu smo bili nekoliko hripavi. Sveta tišina sedaj in dolg čas, misliš si pač, dragi Danilo, nejevoljen, da nisi bil pri nas. A motiš se! V drugem konci sobane oglase se pevci. Kaki Dunajski kričachi, si zopet misliš — ne, slovenski fantje in dekleta peli so prave domače. Saj veš, da prebiva v Meidlingu cela kolonija slovenskih delavcev železničnih.

Naša grla so se v tem malo počila in zopet so odmevale krasne pesni slovanske. Često sedal je tudi prijatelj Vinko h glasoviru in nam zaigrál spretno marsikatero skladbo slovansko.

Sedaj nekaj zarožlja.

Vsi se ozremo in vidimo oficijalnega svojega slikarja Avguština s puščico v roki. Po primer-nem uvodu gre po vrsti okolu mize, proseč darov za „Narodni Dom“.

Nabrlo se je precej, a vendar premalo našemu vrlému drugu Borinu. Ne mislite pa, da je on

do najstarejšega, od Trinkerja do Rögerja ml. Rekel je: „Ich weise diese Behauptung mit Entrüstung zurück“, na kar so mu zaorili naudušeni „Živio!“ in „Slava!“-klici po dvorani. Izjavil je, da neso bili dosedanji slovenski člani v društvenem vodstvu samo pagode, saj se ni glasovalo o političnih, ampak o zgolj društvenih zadevah. Politične čevlje so slovenski društveniki v tem društvu že davno sezuli. Govornik bil je dolgo v odboru, več nego petnajst let, pod Ambrožem, Josipom Pleiweisom, V. C. Supan om in tudi pod sedanjim ravnateljem g. A. Dreotom, a priznati mora, da je vsak storil nasproti društvenikom in za korist društva svojo dolžnost, tudi ko so bili Slovenci v veliki večini društvu na čelu. Neosnovano je in več nego neuljudno, trditi, da so le Nemci za vodstvo sposobni. Kaj tacega trdijo v trgovini le Jeruzalemei. (Klici: Židje! Židje!) Govornik konča mej občnim odobravanjem in priporoča, naj se izvolijo le možje, kateri so društvu z dušo in telesom naklonjeni — Potem so se vršile volitve, o katerih smo že poročali, pri katerih se je pa zopet pokazalo, da imajo Nemci mnogo boljšo disciplino, nego li narodnjaki. „Kar leze in gre“, vse je bilo prisotno iz taborja nemškega. Trije Luckmanni, razni Zeschkoti, Bamberg, Trinker itd., vsi začutili so hkratu zanimanje za to društvo, dočim jih je iz narodnih vrst mnogo bilo, katerih nismo videli. To je napaka, pomanjkanje zavednosti, katera nam je vedno in povsod na potu, zatorej upamo, da bomo v bodoče prijetno presenečeni po vsestranski disciplini v narodnih trgovskih krogih.

— (Nemškutarsko maščevanje). Pri neki sodnji na Kranjskem vršila se je bila pred kratkim kazenska obravnava, katere konec je bil ta, da je bil nasprotnik — nemškutarsk trgovec, — obsojen v denarno glóbo in povrnitev stroškov. Zastopnik priv. udeleženca, dr. X., uloži slovensko prošnjo za odmerjenje stroškov. Sodnja reši le-to v slovenskem jeziku ter dá dostaviti dotični rubriki strankama t. je zastopniku ter obsojenemu trgovcu. Ta pa zapazivši slovenski odlok zareži nad dostaviteljem: „Das nehm ich nit an; ich versteh nichts slovenisch!“ . . . In sluga odnese ta odlok zopet nazaj, kjer ga je dobil. — Kaj menite, zna li ta trgovec slovenski ali ne? O pač, pa še dobro jo udriha, kajti on ve, da bi moral svojo prodajalnico takoj zapreti, ako bi jezika svojih strank ne umel, katerih število znaša — 95% slovenske barve! (Mislimo, da bi bil naš gosp. poročevalec stvari le koristil, da je objavil dotičnega nemškutarskega trgovca ime. Le ne preveč oziriv! Uredn.)

— (Osepnice.) V zadnjih 48 urah za osepnicami zbolel: 1 moški, 2 otroka. Ozdravela: 2 moška, 1 otrok. Umrl: Nobeden. Ostane še bolnih 23 osob.

— (Vreme) je neprijetno mrzlo, popoldne pa je neprestano deževalo.

— (Včerajšnji dan) bil je jako buren in poln nezdod. Na vse zgodaj pripovedovalo se je o ubitem hlapci v Kravji dolini in o Kosančiči, katerega so mrtvega našli na pol v Ljubljani ležečega. A s tema mrtvecema ni bila kronika še končana. Sicer neso našli v Tivolškem gozdu nikogar zabodenega, tudi pri predilnici ni bilo nobene človeške žrtve, a tekem včerajšnjega dneva bili sta dve osobi

vzel puščico, potujoč v drugo okolu dolge mize. Pred čvrsto Slovensko vidi na mizi jaško, z lepo podobico pa pokrovci. Od Kočevarja jo je kupil bil nek gospod, upam, da iz naše družbe, seveda polno sladkih bonbončkov in podaril oni Slovenki.

„Dovolite, ljubezniva gospica, da prodamo po dražbi to jaško v korist „Narodnemu Domu“, tako je menda rekel prijatelj Borin gospici, — če je povedal drugače, pošljem pa popravek.

Čvrsta Slovenka seveda takoj dovoli, sladko se nasmehljavši — a boga! — se sedaj ne vem, čemu se je tako ljubko nasmejala. Če bi bil jaz dotični prositelj, bi trdil brez strahu, da se je nasmehljala meni, ker sem fant za to. Prijatelj na levi, kateremu je že mirovalo srce, kakor mi je trdil, je sicer rekel, da je gospica vesela, da daruje lepo jaško „Narodnemu Domu“. Tovariš z desne mi pa reče, da jej je misel na sladke bonbončke, zadnje seveda, katere je še o pravem času potisnila v ustica, privabila oni nasmehljaj. Kje je resnica, ne vem, — jaz bonbončka nisem nobenega dobil. Sedel sem namreč predaleč od gospice. Da so bili sladki in mehki, vem, ker mi je gospica vis-a-vis dala polovico svojega — no, navzlic temu lahko trdim, da bonbončka nisem dobil. (Konec prih.)

povoženi, k sreči ne nevarno, gospa M. pa se je s kočijo prevrnila v cestni jarek, nečda bi se bila poškovala. Naposled je zvečer po 7. uri naznanil strel z Grada in klic čuvaja, da gori na Karolinski zemlji, kamor je takoj odhitela prostovoljna požarna bramba. Dospevši tja, pa neso imeli česa gasiti, ker ni bilo nobenega požara, ampak so le kmetje zažgali nekoliko smetij, pokvarjene krme in drugih tacih odpadkov.

— (Pijan, ne ubit.) Pisali smo zadnjič, da je J. Koman, mesar na Vižmarjih, drugega novince pred Frančiškani na tla pobil, da je poškodovanec pretresel si možgane, bil nezavesten in da so ga deli v poslednje olje. Priobčili smo bili to vest, kakor nam je došla iz bolnice same. A pozneje, to je drugi dan, pokazalo se je, da poškodovanec ni bil niti hudo ranjen niti si ni pretresel možganov, ampak, da je bil nezavesten, ker je bil grozno pijan. Drugi dan ustal je zdrav in šel sam domov, kakor tudi J. Koman, katerega so izpustili.

— (Predizbornim komisijonom) bil je včeraj tudi kmetski fant s Črnega Vrha, ki bi bil na vsak način rad vojak. Doma so mu že dolgo nagajali, da je za vojaka za nič, da ga ne bodo potrdili, ker je veliko boljnih junakov itd. V veselej nadi, da bo potrjen in da bodo s tem zavezani vsi hudomušni jeziki, korakal je v Ljubljano in kmalu stal pred izbornim komisijonom. Fant ni bil baš napačen, a imel je par hib in neso ga potrdili. Beseda „untauglich“, ki navadnim novincem doni kakor angeljsko petje, užalila je našega junaka do dna srca. Ves nevoljen zaklical je na glas: „Kaj cesar nema toliko, da bi me tri leta preživel?“ S temi besedami je vsaj deloma dosegel, kar je želel. Cesar ga sicer ne bode živel tri leta kot vojaka, a nekoliko dni bode vsekako preživel na Žabjaku, kamor so ga odpeljali zaradi hudodelstva razžaljenja velečastva.

— (Policijska kronika.) V nedeljo popoldne napala sta novince France Simončič iz Št. Jurija in Jože Dremelj iz Malevasi vsled prepira svojega sodruga Alojzija Permeta iz Spodnje Slivnice ter mu prizadela deloma na glavi, deloma na ostalem životu pet lahkih poškodb. — V plačilo za ta junaški čin in v zadnjih dneh tolikanj ponavljajočo se korajžo, ki sta jo podnetili — žganje in spirituozno vino raznih firm, — hladila bode ta dva, kakor tudi druge „bojaželjne peteline“ — samotna zaporna celica in okrepčujoč — post.

— (V Zeplani) pri Vrhniki nameščen je kot župnijski upravitelj umirovljeni gosp. Josip Škofic.

— (C. kr. merosodni urad v Logatci) se je opustil. Prebivalcem okraja Logaškega in Loškega se bode v bodoče gledé mér in utežev obratiti na merosodni urad v Postojini.

— (Včerajšnji živinski semenj) bil je dobro obiskan. Živine je bilo prignane 926 glav in sicer: 395 konj, 245 volov, 223 krav in 63 telet. Kupčevalo se je prav živahno in je več konj, posebno pa lepih volov bilo prodanih v Trst in na Laško. Da ni bil semenj še bolje obiskan, temu bili so uzrok mnogi drugi semnji po deželi. — Na nekaj bi pač sl. magistrat opozorili, da namreč odpravi nadležne berače, ki ob semnjih posedajo po Poljanski cesti in nadlegujejo mimo idoče, kakor na „Božji poti“.

— (Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu.) Poziv na redni občni zbor, ki bode nedeljo v dne 15. aprila t. l. ob 5^{1/2} popoldne v prostorih „Slovanske čitalnice“ via della Pesa št. 1 blizu hotel „Europa“. Dnevni red. 1. Nagovor prvomestnice. 2. Poročilo zapisničarice o letošnjem društvenem delovanju. 3. Poročilo blagajničarice o denarnem stanju. 4. Posamični predlogi in želje. 5. Volitev novega načelnštva. Opomnja: Č. družabnice lahko uvedo v zbor tudi druge ženske, ki se žele upisati v podružnico. Društvenina se lahko plača tudi isti dan. Čestite družabnice vabi, da se v obilnem številu udeležijo tega važnega zboru. Načelnštvo Tržaške ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Okrajna posojilnica v Ljutomeru) razpošilja svoj računski sklep za 1887. l., katero je bilo zopet jako ugodno. Konci 1886. l. imelo je društvo 325 udov, tekem minulega leta jih je 20 izstopilo, 27 pristopilo, tako da je bilo koncem leta 332 udov, katerih deleži znašajo 23.143 gld. 82 kr. Hranilne uloge narastle so z obrestmi na 124.866 gld. 62 kr., rezervni fond na 10.670 gld.

88 kr., fond za mogoče izgube na 811 gld. 83 kr. Na menice ima posojilnica izposojenih 139.618 gld. Iz teh števil je razvidno izredno uspešno delovanje Ljutomerske posojilnice, katera se zlasti po tem odlikuje, da imajo njeni člani največje deleže. Posojilnica plačuje za uloženi denar 5%, a jemlje od posojil po 6%. Posojilnici ravnatelj je gospod poslanec Ivan Kukovec, denarničar M. Zemljčič, preglednik J. Gomilšek.

— (Razpisano) je mesto okrajnega ravnatelja v Bohinski Bistrici. Plača 400 gld. Prošnje v 4 tednih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 9. aprila. Na spomenico, ki jo je Bismarck cesarju predložil, dosedaj še ni nobenega odloka. Prezgodno bi torej bilo trditi, da je kriza že končana; da je pričakovati rešitve v zmyslu Bismarckovem, izvaja se iz tega, ker se je princa Batenberškega pohod za sedaj odložil.

Berolin 9. aprila. Cesar imel dobro noč in se je opoldne peljal na sprehod.

Lipsko 10. aprila. Po mestu kroži adresa na državnega kancelarja, kateremu se izraža brezpogojno zaupanje z nujno željo, naj še ostane na svojem mestu.

Pariz 9. aprila. O volitvi v Dordogni so izvestja sedaj gotova. Volilcev je 148.000, volilo jih je 100.000. Boulanger izvoljen z 59.500 glasovi, kandidat oportunistov dobil je 35.750 glasov. Drugi glasovi so se razcepili.

London 9. aprila. V mnogih irskih mestih potrgala se je podkraljeva proklamacija, prepovedujoča javne shode.

Poznanj 10. aprila. Cesarica opoldne semkaj dospela, naudušeno povzdravljana. Obiskala je zavetišča preplavljenecv ter odpotovala zvečer.

Berolin 10. aprila. Cesar podelil Mackenzie-ju veliki komturški križ Hohenzollernskega reda.

Rim 10. aprila. Zaradi glavnine (davka od vsake glave) je bil v Bernaldi (okraj Potenza) krvav spor mej kmeti in žandarmi. Štirje kmetje mrtvi, več ranjenih.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Zajedno se usojamo pristaviti prošnjo, naj slavna trgovinska in obrtna zbornica pri kranjskem deželnem odboru izposluje, da se občinam ne bi dovoljevalo pobirati neopravičene občinske doklade, ki včasih znašajo od 40 do 50% ali še več in ki jih ne rabijo za svojo občinsko upravo, ampak zvečine za stare pravde, ki so jih nakopale občine svojevoljno, ter da se te občinske doklade ne bi smeje izterjevati v toliki meri tudi od obrtnega davka in dohodarine, kajti kako pride od tega obrtnik, ki izvršuje jedva jedno leto kak obrt v občini, da bi pomagal plačevati s 40 do 50% doklado dolgove, ki jih je naredila občina pred mnogimi leti?

Z vsi udanostjo podpisani nemajo družega zavetišča, nego slavno trgovinsko in obrtno zbornico, do katere se obračajo z udano prošnjo, naj sama blagovoljno preiskuje vse navedene podatke, naj usliši naše pravične klice za pomoč ter naj nas preteče nevarnosti obvaruje in obrani. Boletno dirne vsakega še tako majhnega obrtnika, bodisi čevljarja, krojača, kramarja, krčmarja in dr., ako si z vso pridnostjo, trudom in brigami komaj zagotovi jedva svoj obstoj in ako poleg državnih, deželnih in občinskih doklad komaj pribori sebi in svoji obitelji vsakdanji kruh; ako vidi, kako si mnogi javno, brez vsakega oblastvenega dovolila in brez vseh davščin zelo lahko kupičijo kapitalije, ne da bi za to prosili pravice od oblastev. Kdo so ti ljudje in kje se nahajajo, ni naša dolžnost povedati, za to imajo c. kr. oblastva žandarme, kajti samo po njih, a ne po občinskih uradih, bode mogoče poizvedeti za neopravičene trgovce in obrtnike, ter nam obrtnikom in davkoplačevalcem ne samo nakloniti pravične in dolžne zaščito, nego tudi državo, deželo in občino ubraniti škode v dolžnih davkih in dokladah.

Ponavljajoč svojo najudanejšo prošnjo, naše pritožbe predložiti visokemu deželnemu in visokemu državnemu zboru, podpisujemo se najudaneje.“

(Sledé podpisi.)

Ker so pritožbe obrtnikov Kranjskogorskega sodnega okraja gotovo uvaževanja vredne, predlaga odsek:

1. naj se ta prošnja priporoča pri visoki c. kr. deželni vladi;
2. tiste točke, ki se tičejo dovoljenja doklad k davkom, naj se naznanijo visokemu deželnemu odboru kranjskemu;

3. prepis te prošnje naj se pošlje gospodu državnemu poslancu za sodni okraj kranjski;

4. one točke o železniških čuvajih naj se naznanijo c. kr. prometnemu ravnateljstvu državnih železnic.

Ti predlogi se vsprejmo.

V. Zbornični tajnik poroča o načrtu novega krošnjarskega zakona. C. kr. deželno predsedstvo naznanja z dopisom od 27. decembra 1887, številka 3557, da je visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo doposlalo z ukazom od 7. decembra 1887, številka 42.217, v sporazumu z visokim c. kr. ministerstvom notranjih stvari sestavljen načrt zakona o krošnjarstvu z naročilom, da se slavna trgovinska in obrtna zbornica o tem izjavi.

Poudarja se v omenjenem dopisu gledé na prej omenjeni visoki ministerski ukaz, da se presojajočim vprašanjem, ali zakonski načrt ustreza tukajšnjim odnošajem, ne gre samo za željo stanovitnih trgovcev, katerim delajo krošnjarji škodo, ampak tudi za koristi trošilcev, osobito na kmetih in v oddaljenih krajih, nadalje se gre za to, da veliki obrtniki prodajo svoje proizvode in da se poštevna revščina v velikih mestih in v nekaterih neplodovitih okrajih, v katerih so uživali že od nekdanjih prebivalci posebna olajšila za krošnjarstvo.

V tistih upravnih področjih, v katerih je potreba nujna, da se uporabljajo določila §. 12, o izimnih olajšilih v krošnjarstvu, imenovati je one okraje in občine, za katere se zahtevajo ta olajšila, ter je obseg poslednjih natanko naznačiti in utemeljiti.

Poročevalec prečita načrt novega krošnjarskega zakona in ker se nam zdi, da bode ta tudi naše č. bralce zanimal, priobčimo ga tu v prostem prevodu: I. Poglavlje. — Pojem krošnjarstva.

§ 1. Z besedo krošnjarstvo označujemo prodajanje blaga od kraja do kraja in od biše do biše, brez stanovitne prodajalnice.

Opravil, omenjenih v § 60., odstavek 2. in 3. zakona od 15. marca 1883, drž. zak. št. 39, ne tiče se ta zakon.

II. Poglavlje. — Občna določila o krošnjarstvu.

§ 2. Za krošnjarjenje je treba uradnega dopustila (krošnjarske knjige) ter je treba izpolnjevati propise tega zakona.

Kaka bodi krošnjarska knjiga, to določuje naredba.

Kdo sme krošnjariti?

§ 3. Krošnjariti sme se dovoliti samo tistim osobam, katere

a) imajo avstrijsko državljansko pravico, b) katere so dovršile petintrideseto leto, c) katera po potrilju poklicanega javnega zdravstvenega organa nimajo kake ostudne bolezni ali kake telesne napake.

d) katere niso bile obsojene radi kakega hudo delstva v občini, radi kakega pregreška ali prestopka, proti javnemu miru in redu, proti varnosti življenja ali lastnine ali pa proti javni pravosti, ali krijumarjenja ali radi prestopka proti zakonu o državnih pripadkih.

Oproščen biti tukaj naznačenih zahtev more kdo samo iz ozirov na starost, naznačenih pod b) po določilih § 12.

§ 4. Združevati krošnjarstvo s sejmarstvom ali izvrševati stanoviten obrt jedni osebi ni dopuščeno.

Takisto ni dopuščeno dovoliti krošnjarstvo, ako prosilec živi v skupnem gospodarstvu s takimi sorodniki, kateri z blagom iste vrste sejmarijo ali pa izvršujejo kak stanoviten obrt.

Spisovanje krošnjarske knjige.

§ 5. Dovoljenje krošnjariti daje se na jedno leto.

V krošnjarski knjigi je naštetih upravne kraje, za katere je izdano krošnjarsko dopustilo.

Krošnjarska knjiga velja samo za osebe, v njej imenovano, ter se ne sme komu drugemu odstopiti. Dalje prih.)

SLOVANSKI SVET

prinaša v 7. številki naslednjo vsebino: „Srbi, Hrvatini in Slovenci. — „Naši zvezdi“. (Pesem v proslavo 50letnice biskupa Josipa Juraja Strossmayerja. Zložil S. Gregorčič.) — Liechtensteinov načrt in plemstvo. — O postitizinah svatého Václava in o postitiznji po cirilo-metodijskem obredu v občini. — Tožba proti dr. Žyvnemu pred angleškim občinstvom in avstrijskimi juristi. — Dopis. — Pogled po slovanskem svetu. — Književnost.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se plačuje ali pošilja naročnina upravništvu „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani. Naročnina znaša: za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 75 kr. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 2 gld. 80 kr., pololetno 1 gld. 40 kr., četrtletno 70 kr.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Josip Vošnjak.

Ljudsko sredstvo Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceno sredstvo proti trganji po udih, ranah, oteklinah in ulesih. Cena steklenici 80 kr. Vsak dan razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (31—5)

Vse čast. p. n. naročnike, ki naročnine še neso ponovili, opominjamo, da to storé, ker drugače jim bode list ustavljen.

Upravništvo „Slovenskega Naroda“.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—270)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

9. aprila:

Pri **Slonu**: Lormz z Dunaja. — Oberländer iz Brna. — Kobal s Krškega. — Arich iz Pazina. — Cakš izpod Kloštra. — Siška, Ahačič iz Tržiča. — Srebotnjak, Banič iz Trsta. — Burghart iz Trsta.

Pri **Maličih**: Felle, Zimmer z Dunaja. — Stern iz Linca. — Schmidt iz Steiera. — Scharf iz Toplega vrha. — Leon iz St. Janža. — Zotting, Sturk iz Pulja. — Mlakar iz Planine.

Pri **avstrijskem cesarju**: Wintersteler iz Solnograškega. — Hornegger iz Blataika. — Tscheschark iz Beljaka. — Štrukelj iz Cirknega.

Pri **južnem kolodvoru**: Fischer iz Banjaluke. — Thorich iz Pulja. — Tereče iz Celovca.

Umrli so v Ljubljani:

V deželnej bolnici:

7. aprila: Marija Gril, kajžarja žena, 32 let, za jetiko. — Ana Mašek, godbarica, 16 let, za vnetico možganske kožice.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. aprila	7. zjutraj	732.2 mm.	3.1° C	sl. svz.	obl.	
	2. popol.	733.8 mm.	9.2° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	734.6 mm.	5.0° C	sl. svz.	obi.	

Srednja temperatura 5.8°, za 3.2° pod normalom.

Dunajska borza

dné 10 aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	78.65	78.60
Srebrna renta	80.60	80.50
Zlata renta	110.45	110.80
5% marcna renta	92.70	93.35
Akcije narodne banke	862.—	862.—
Kreditne akcije	270.60	271.20
London	126.65	126.60
Srebro	—	—
Napol.	10.03	10.03
C. kr. cekini	5.97	5.95
Nemške marke	62.25	62.25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	164 „ 80 „
Ogerska zlata renta 4%	—	97 „ 75 „
Ogerska papirna renta 5%	—	5 „ 45 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117 „ 50 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	127 „ — „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	— „ — „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	99 „ 80 „
Kreditne srečke	100 gld.	180 „ 75 „
Radolfove srečke	10 „	20 „ — „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	103 „ 75 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	—	21 1/2 „ — „

Mladenič,

ki je dovršil I. gimnazijski razred, želi ustopiti kot učencev v kako prodajalnico z manufakturnim blagom v Ljubljani ali na deželi. — Kedo? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (261—3)

Kočevsko okrajno glavarstvo.

Zemljepisno-zgodovinski spis.

Spisala

Št. Tomšič in Fr. Ivan.

Ta res hvalevredna knjiga dobiti je pri gospodu Antonu Lapajnetu, učitelju v Ribnici, in v Narodni Tiskarni v Ljubljani po 55 kr., s pošto 5 kr. več.

Prodajo se po primerno zelo nizki ceni:

Vsi letniki „Ljubljanskega Zvona“, letniki 1878, 1879 in 1880 „Dunajskega Zvona“, ves „Kres“ razen zadnjega letnika in več drugih teologiških knjig. 264—3)

Mestni trg št. 20, I. nadstropje, desno.

ANA MERJEŠIČ
pere in prenareja slamnike
po novih modah (260—2)
na Sv. Petra cesti h. št. 13.

Ker sem se postaral, prodam svoje posestvo,

poleg ceste, jedno četrt ure od postaje Lesce na Gorenjskem. Hiša je v dve nadstropji in je sedaj v njej gostilnica. Poleg hiše je lepo prostorno dvorišče, vodnjak in velika staja. Vsa posestva so trdno narejena. Na vrtu je 19 in na polji 7 štantov kozolea. Na polji je 60 mladih jablan in na vrtu do 200 raznih sadnih dreves, ki rodé dosti sadja, v drevnici pa do 2000 drevesc (preljev), hrušk in jabelk, katerih slednje leto prodam kakih dve sto, in 40 orehov, debelih kakor roka za pestjo. — Posestvo ima 10 oral, za 60 merikov posetve dobro zagojenih ujev, 12 oral travnikov, 7 oral zaraščenega gozda. Nadalje so tri lepe kobile in žebe, 6 lepih veličih pisanih krav, 35 janjcev in 8 prašičov, na staji dosti sena za živino, v shrabah dosti žita za družino in za prodaj. — Vse to prodam za 2000 gld., posestvo samo brez družega blaga pa za 6500 gld. — Kdor želi kupiti, naj se pri meni oglasi.

Janez Gogala,

vas Hraše na Gorenjskem, pošta in železniška postaja Lesce.

(258—3)

500 mark v zlatu,
če Grollich-ova obrazna oréme (Crém: Grollich) ne odpravi vseh nečistostij kože, kakor: peg, ogre, ogorelosti itd. ter naredi polti svetlo bele in mladinsko čiste. — Ni nikako barvilno (Schminke). — Cena 60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima J. Grollich v Brnu (Moravsko). — V Ljubljani ima zalogo Ed. Mahr, parfumer. (741—13)

Tekoče zlato, srebro

za pozlačenje in posrebrčenje okvirov zrcel in podob, lesa, kovin, stekla, porcelana, papirja in drugih stvari. — Krasno in trajno. — Poraba za slednjega jako priprosta. Cena steklenici s copičem 1 gld., 6 steklenic 5 gld. Proti gotovemu plačilu ali povzetju ga prodaja (218—8)

L. FEITH ml. v Brnu (Moravsko).

Najviša odlikovanja na prvih svjetskih izložbah od g. 1867.

Neka se vazda izrično zahteva:

Družbe

Liebig-ove

mesni izvadak

Pravo,

samo onda, ako etiketa svakoga lončica nosi pridodani podpis u medroji boji,

J. Liebig

Centralno skladište Liebigove družbe za Austro-Ugarsku:

Dragutin Berck, c. kr. aust. dvorski dobavljač, Beč, I., Wollzeile 9.

Dobiva se u svih većih trgovina mirodija, delikatesa drogerijah, i ljekarnah.

(181—2)

Najviša odlikovanja na prvih svjetskih izložbah od g. 1867.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.